

opinie

Foto-expo in Utrecht is breed signaal

Bernard Uyttendaele
directeur War Child Nederland

Het artikel 'Domkerk zet met expositie aan tot antisemitisme' (*Trouw*, 6 oktober) doet voorkomen alsof de fototentoonstelling 'Room No.4' van War Child is. Dat is niet het geval. De fototentoonstelling in Utrecht is een gezamenlijk initiatief van de Nederlandse coalitie voor Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap, waarvan War Child Nederland onderdeel is.

Deze coalitie voert sinds 2011 campagne om aandacht te vragen voor misstanden tijdens de arrestatie en detentie van Palestijnse kinderen door de Israëlische autoriteiten. Zij worden geregeld verhoord en vastgehouden in omstandigheden die niet in verhouding staan tot hun leeftijd en die in strijd zijn met Israëlische en internationale wetten.

In onze War Child-programma's en via onze partners in bezet Palestijns gebied ervaren wij nog te veel van dit soort misstanden. Kinderen die in overtreding zijn, moeten worden gestraft, maar wel op een eerlijke en gepaste manier. Dat is nu dus vaak niet het geval. Daarom kiezen wij ervoor om in een coalitie gezamenlijk druk uit te oefenen om deze misstanden te stoppen en deze kinderen een eerlijk proces te geven. Ongeacht hun afkomst, religie, geslacht of politieke voorkeur.

War Child is er voor alle oorlogskinderen ter wereld, dus ook voor de Israëlische en Palestijnse. Met 'Room No.4' komen we op voor de bescherming van de kinderrechten. Op 20 november vieren we de 25ste verjaardag van het VN-Kinderrechtenverdrag. Deze fototentoonstelling toont helaas aan dat er in dit geval nog geen reden tot feest is.

De Domkerk had beter moeten weten

Geert Jager
lezer te Houten

Als artistieke verbeelding van wat als onrecht wordt ervaren, zijn de foto's in de Domkerk prima, al is de inhoud ervan niet prettig. Maar de beslissing van het kerkbestuur om die in de kerk op te hangen is dom en kwalijk.

Dom, omdat het kerkbestuur had kunnen weten dat dit als een eenzijdige afkeuring van Israël zou worden ervaren. (Komt er nu ook een expositie over door Palestijnen uitgevoerd onrecht?) Kwalijk, omdat het, toch willens en wetens, mogelijke antisemitische reacties voor lief neemt.

Dat een deel van de gemeente maar ook de Joodse gemeenschap de expositie als een schoffering ervaart, is zeer voorstelbaar. Ik zou als kerkbestuur daarom maar niet meer het woord 'vriendschap' jegens de Joodse gemeenschap in de mond nemen. Zo'n vriendschap zou mij gestolen kunnen worden.

Foute expositie? Nee, mijn Israël gaat te ver

Er is bewijs te over dat Israël de rechten van Palestijnse kinderen schendt, zegt de Israëlische Galit Saporta. Dus is er niets mis met de expositie hierover: 'Room No.4'.

De Liberaal Joodse Gemeente in Utrecht en een aantal leden van de Domkerk vinden dat de tentoonstelling 'Room No. 4' in de Utrechtse Domkerk antisemitisme aanwakt en verwijderd zou moeten worden (*Trouw*, 6 oktober). Als Joodse Israëlische die woont in Nederland, én als lid van gate48 – een organisatie die deel uitmaakt van de coalitie die deze tentoonstelling heeft georganiseerd – ben ik het hiermee erg oneens.

De tentoonstelling illustreert eenvoudig, met twaalf foto's en teksten, wat er gebeurt met Palestijnse kinderen die gearresteerd worden in Oost-Jeruzalem. Het is onaanvaardbaar, ja, het werpt een zeer grimmig licht op de Israëlische autoriteiten die de fundamentele rechten van deze kinderen duidelijk schenden. Simpel gezegd: willen wij dat onze kinderen zo behandeld worden als ze worden gearresteerd, zelfs als die aanhouding terecht is? Ik kan daardoor echt geen verband zien tussen de vermelding van deze feiten en antisemitisme.

Niet zwijgen

De snelle, bijna automatische verbinding die in het artikel gemaakt wordt tussen kritiek op Israël en antisemitisme is verontrustend maar helaas veelvoorkomend. Voor mij is er een groot verschil. Kritiek op Israël als zodanig heeft niets te maken met antisemitisme. Vooral in deze periode, tijdens 'Yemei Tshuva', de dagen van Berouw, is het belangrijk om niet te zwijgen als mensenrechten

De expositie 'Room No.4' toont foto's waarop volwassenen het leed van Palestijnse kinderen uitbeelden.

ten in het geding zijn. De afkeuring in het artikel en het verzoek de tentoonstelling te verwijderen doet precies het tegenovergestelde: onze geschiedenis gebruiken om een kritische discussie stil te leggen.

Als ik één ding heb ik geleerd van mijn Joodse geschiedenis, is het dat ik niet stil mag blijven wanneer er een misdrijf is gepleegd. In de bezette Palestijnse gebieden worden ieder jaar gemiddeld 700 Palestijnse kinderen gearresteerd, waarvan de helft in het midden van de nacht door zwaarbewapende legereenheden uit hun bed worden gehaald. De meesten worden verhoord zonder dat er een advocaat of familielid aanwezig is. Ze worden berecht in een militaire rechtbank waarbij het gemiddelde percentage veroordelingen meer dan

99 is. Hierover zijn de afgelopen jaren veel rapporten geschreven, ook door de Israëlische mensenrechtenorganisaties.

Dit jaar hebben Nederlandse deskundigen een rapport gepubliceerd, dat de betreffende rechtsbeginselen heeft verbonden met pedagogie, kinder- en jeugdpsychiatrie en criminologie. Diverse rapporten hebben gesteld dat er ernstige vermoedens bestaan dat kinderen gemarteld zijn tijdens hun ondervraging.

Timmermans

Als je dan zegt dat een brief aan de Israëlische ambassade genoeg is, begrijp je de ernst van het probleem niet. Minister van buitenlandse zaken Timmermans begrijpt het wel en maakt zich grote zorgen over de situatie van Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap. Hij besprak het met de Israëlische minister van justitie tijdens zijn bezoek aan Israël in december 2013. Een meerderheid van de leden van de vaste commissie voor buitenlandse zaken deelt deze zorgen en heeft vragen gesteld in het parlement.

Ik vind de opmerking van Tamara Walma van der Molen van de Joodse Liberale Gemeente, dat de tentoonstelling haar en haar gemeenschap leed berokkent, ongepast en niet in lijn met de geest van het jodendom. Een van de meest heilige geboden voor het Joodse volk is 'Ve-ahavta le-reacha ka-mokha', heb uw naaste lief als uzelf. Met dit gebod in gedachten weiger ik mijn Palestijnse burens als vijand te zien, zij zijn mijn naasten en ik maak mij als zodanig zorgen om hun kinderen.

Galit Saporta
Joodse Israëlische, woont in Nederland, lid van gate48

len

contact

**Redactie
Opinie
Trouw**
Postbus 859
1000 AW
Amsterdam
t 020-5629444
opinie@trouw.nl

Opinie is een vrijplaats voor discussie. Alle stukken zijn op persoonlijke titel. Artikelen tellen maximaal 650 woorden, Brieven maximaal 150. De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen te weigeren, te redigeren of in te korten. Bijdragen worden ook via internet, databank of anderszins verspreid. Eventuele auteursrechten blijven berusten bij de schrijver. Inzendingen graag voorzien van naam, adres en telefoonnummer, ook de e-mails.